

СИНТЕЗОВАНИЙ ТЕКСТ

БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ ПРО ВИКОНАННЯ ЗАХОДІВ, ЯКІ СТОСУЮТЬСЯ УГОД ПРО ОПОДАТКУВАННЯ, З МЕТОЮ ПРОТИДІЇ РОЗМИВАННЮ БАЗИ ОПОДАТКУВАННЯ ТА ВИВЕДЕННЮ ПРИБУТКУ З-ПІД ОПОДАТКУВАННЯ

ТА

КОНВЕНЦІЇ МІЖ УРЯДОМ УКРАЇНИ ТА УРЯДОМ МЕКСИКАНСЬКИХ СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ ПРО УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ ТА ЗАПОБІГАННЯ ПОДАТКОВИМ УХИЛЕННЯМ СТОСОВНО ПОДАТКІВ НА ДОХОДИ ТА МАЙНО

Загальне застереження до синтезованого тексту

У цьому документі представлений синтезований текст щодо застосування Конвенції між Урядом України та Урядом Мексиканських Сполучених Штатів про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи та майно, підписаної 23 січня 2012 року (далі – Конвенція), з урахуванням змін, внесених відповідно до Багатосторонньої Конвенції про виконання заходів, які стосуються угод про оподаткування, з метою протидії розмиванню бази оподаткування та виведенню прибутку з-під оподаткування, підписаної Україною 23 липня 2018 року та Мексиканськими Сполученими Штатами 07 червня 2017 року (далі – Багатостороння Конвенція).

Документ підготовлений на основі позиції України в рамках Багатосторонньої Конвенції, наданої Депозитарію після ратифікації 08 серпня 2019 року, та позиції Мексиканських Сполучених Штатів в рамках Багатосторонньої Конвенції, наданої Депозитарію після ратифікації 15 березня 2023 року. Ці позиції в рамках Багатосторонньої Конвенції підлягають змінам, передбаченим у Багатосторонній Конвенції. Зміни, внесені до позицій в рамках Багатосторонньої Конвенції, можуть змінити вплив Багатосторонньої Конвенції на цю Конвенцію.

Єдиною метою цього документа є полегшення розуміння застосування Багатосторонньої Конвенції до Конвенції, і він не є джерелом права. Автентичні юридичні тексти Конвенції та Багатосторонньої Конвенції мають переважну силу і залишаються юридичними текстами, що підлягають застосуванню.

Положення Багатосторонньої Конвенції, які застосовуються до положень Конвенції, зазначені в таблицях по тексту цього документа в контексті відповідних положень Конвенції. Таблиці, що містять положення Багатосторонньої Конвенції, загалом були вставлені відповідно до порядку положень Модельної податкової конвенції ОЕСР в редакції 2017 року.

Зміни до тексту положень Багатосторонньої Конвенції були внесені для забезпечення відповідності термінології, що використовується в Багатосторонній Конвенції, та термінології, що використовується в Конвенції (термін «Угода про оподаткування, на яку поширюється дія цієї Конвенції» змінено на «Конвенція», а «Договірні юрисдикції» – на «Договірні Держави») з метою полегшення розуміння положень Багатосторонньої Конвенції. Зміни до термінології покликані покращити тлумачення документа та не змінюють зміст положень Багатосторонньої Конвенції.

У всіх випадках посилання на положення Конвенції чи на Конвенцію слід розуміти як посилання на Конвенцію з урахуванням змін відповідно до положень Багатосторонньої Конвенції за умови, що такі положення Багатосторонньої Конвенції набрали чинності.

Посилання:

Автентичний юридичний текст Багатосторонньої Конвенції та Конвенції можна знайти за посиланнями:

Багатостороння Конвенція:

<https://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>

Конвенція, опублікована Україною:

https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/484_012#Text

Позиція України в рамках Багатосторонньої Конвенції, яка надана Депозитарію після ратифікації 08 серпня 2019 року, та позиція Мексиканських Сполучених Штатів у рамках Багатосторонньої Конвенції, яка надана Депозитарію після ратифікації 15 березня 2023 року, знаходяться на сайті Депозитарію Багатосторонньої Конвенції (ОЕСР): <http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>.

Набрання положеннями Багатосторонньої Конвенції чинності:

Положення Багатосторонньої Конвенції, що застосовуються до цієї Конвенції, не набирають чинності в ті самі дати, що і початкові положення Конвенції. Кожне з положень Багатосторонньої Конвенції може набрати чинності в різні дати залежно від видів податків (податки, утримані у джерела, чи інші податки, що стягуються) та рішень, прийнятих Україною та Мексиканськими Сполученими Штатами в їхніх позиціях в рамках Багатосторонньої Конвенції.

Дати передачі на зберігання ратифікаційних грамот: 08 серпня 2019 року для України та 15 березня 2023 року для Мексиканських Сполучених Штатів.

Набрання Багатосторонньою Конвенцією чинності: 01 грудня 2019 року для України та 01 липня 2023 року для Мексиканських Сполучених Штатів.

Якщо інше не зазначено деінде в цьому документі, положення Багатосторонньої Конвенції, що застосовуються до Конвенції, набирають чинності:

- стосовно податків, утриманих у джерела, на суми, сплачені або зараховані нерезидентам, якщо подія, що спричиняє такі податки, відбувається 01 січня або після 01 січня 2024 року; та

- стосовно всіх інших податків, для податків, що стягуються Договірною Державою у податкових періодах, які починаються з 01 січня або після 01 січня 2024 року.

**КОНВЕНЦІЯ МІЖ УРЯДОМ УКРАЇНИ ТА УРЯДОМ МЕКСИКАНСЬКИХ
СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ ПРО УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ ТА
ЗАПОБІГАННЯ ПОДАТКОВИМ УХИЛЕННЯМ СТОСОВНО ПОДАТКІВ НА
ДОХОДИ ТА МАЙНО**

Уряд (Кабінет Міністрів) України та Уряд Мексиканських Сполучених Штатів,

[ЗАМІНЕНО пунктом 1 статті 6 Багатосторонньої Конвенції] [бажаючи — укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи та майно,]

Пункт 1 статті 6 Багатосторонньої Конвенції, що стосується наміру усунути подвійне оподаткування, замінює текст преамбули Конвенції:

**СТАТТЯ 6 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – МЕТА УГОДИ ПРО
ОПОДАТКУВАННЯ, НА ЯКУ ПОШИРЮЄТЬСЯ ДІЯ ЦЬОЇ КОНВЕНЦІЇ**

Маючи намір усунути подвійне оподаткування стосовно податків, на які поширюється дія [цього Конвенції], без створення можливостей для повного звільнення від оподаткування або зменшення оподаткування шляхом податкового ухилення або уникнення (у тому числі, шляхом неправомірного використання угод з метою отримання пільг, передбачених [Конвенцією], задля отримання непрямой вигоди резидентами третіх юрисдикцій),

Пункт 3 статті 6 Багатосторонньої Конвенції додано до преамбули Конвенції:

**СТАТТЯ 6 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – МЕТА УГОДИ ПРО
ОПОДАТКУВАННЯ, НА ЯКУ ПОШИРЮЄТЬСЯ ДІЯ ЦЬОЇ КОНВЕНЦІЇ**

Бажаючи надалі розвивати економічні відносини та посилити співробітництво з питань оподаткування,

домовилися про таке:

Стаття 1

ОСОБИ, ДО ЯКИХ ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ КОНВЕНЦІЯ

Ця Конвенція застосовується до осіб, які є резидентами однієї чи обох Договірних Держав, якщо в Конвенції не передбачено іншого.

Стаття 2

ПОДАТКИ, НА ЯКІ ПОШИРЮЄТЬСЯ КОНВЕНЦІЯ

1. Ця Конвенція застосовується до податків на доходи та майно, що стягуються від імені України та від імені Мексики або їхніх адміністративно-територіальних одиниць чи місцевих органів влади незалежно від способу їхнього стягнення.
2. Податками на доходи та майно вважаються всі податки, що стягуються із загального доходу, вартості майна або елементів доходу чи майна, у тому числі податки на доходи від відчуження рухомого або нерухомого майна.
3. Існуючими податками, до яких застосовується Конвенція, зокрема, є:
 - а) коли йдеться про Україну:
 - (i) податок на прибуток підприємств, а також
 - (ii) податок з доходів фізичних осіб

(далі - український податок);

- b) коли йдеться про Мексику:
 - (i) федеральний податок на доходи, а також
 - (ii) податок на підприємництво за єдиною ставкою

(далі - мексиканський податок).

4. Конвенція застосовується також до будь-яких ідентичних або значною мірою подібних податків, що стягуються після дати підписання Конвенції, на додаток до існуючих податків або замість них. Компетентні органи Договірних Держав повідомляють один одному про будь-які суттєві зміни, які внесено до їхніх відповідних податкових законодавств.

Стаття 3 ЗАГАЛЬНІ ВИЗНАЧЕННЯ

1. Для цілей цієї Конвенції, якщо контекстом не вимагається іншого:
 - a) термін "**Україна**", коли вживається в географічному значенні, означає територію України, її континентальний шельф та її виключну (морську) економічну зону, у тому числі будь-яку територію за межами територіальних вод України, яку згідно з міжнародним правом визначено чи в дальшому може бути визначено як територію, у межах якої можуть здійснюватися права України стосовно морського дна, надр та їхніх природних ресурсів;
 - b) термін "**Мексика**" означає Мексиканські Сполучені Штати; коли вживається в географічному значенні, він охоплює територію Мексиканських Сполучених Штатів, а також об'єднані частини федерації, острови, у тому числі рифи та коралові рифи в прилеглих водах, острови Гваделупа та Ревілья-Хіхедо, континентальний шельф, морське дно та надра островів, рифи та коралові рифи, води територіальних морів і внутрішні води й території поза ними, стосовно яких Мексика згідно з міжнародним правом може здійснювати свої суверенні права на розвідку й розробку природних ресурсів морського дна, надр та зазначених раніше прилеглих вод, а також повітряний простір над національною територією в межах умов, установлених міжнародним правом, та відповідно до них;
 - c) термін "**національна особа**" означає:
 - (i) будь-яку фізичну особу, яка має громадянство Договірної Держави;
 - (ii) будь-яку юридичну особу, товариство чи асоціацію, що одержує свій статус як такий згідно із чинним законодавством Договірної Держави;
 - d) терміни "**Договірна Держава**" та "інша Договірна Держава" означають, залежно від контексту, Україну чи Мексику;
 - e) термін "**особа**" охоплює фізичну особу, компанію та будь-яке інше об'єднання осіб;
 - f) термін "**компанія**" означає будь-яку юридичну особу чи будь-який суб'єкт, що розглядається для оподаткування як юридична особа;
 - g) терміни "**підприємство Договірної Держави**" та "**підприємство іншої Договірної Держави**" означають відповідно підприємство, яким керує резидент Договірної Держави, та підприємство, яким керує резидент іншої Договірної Держави;
 - h) термін "**міжнародне перевезення**" означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, яке експлуатується резидентом Договірної Держави, крім випадків, коли морське або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами в іншій Договірній Державі;

- i) термін "*компетентний орган*" означає:
у випадку України - Міністерство фінансів України чи його вповноваженого представника,
у випадку Мексики - Міністерство фінансів та громадського кредитування чи його вповноваженого представника;
- j) термін "*підприємство*" застосовується до проведення будь-якої підприємницької діяльності;
- k) термін "*підприємницька діяльність*" охоплює надання професійних послуг та іншу діяльність незалежного характеру.

2. Що стосується застосування Конвенції Договірною Державою будь-коли, будь-який термін, не визначений у Конвенції, має те значення, яке надається йому на той момент законодавством цієї Держави стосовно податків, до яких застосовується Конвенція, якщо з контексту не випливає іншого; будь-яке значення такого терміна, яке надається йому за чинним податковим законодавством цієї Держави, переважає над значенням, яке надається цьому терміну за іншими законами цієї Держави.

Стаття 4 РЕЗИДЕНТ

1. Для цілей цієї Конвенції термін "*резидент Договірної Держави*" означає будь-яку особу, яка згідно із законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній у зв'язку з її місцем проживання, постійним місцем перебування, місцем управління, місцем реєстрації чи іншим аналогічним критерієм, а також охоплює цю Державу та будь-яку її адміністративно-територіальну одиницю чи місцевий орган влади. Проте цей термін не охоплює особи, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі лише стосовно доходів з джерел у цій Державі чи стосовно майна, що в ній знаходиться.

2. У випадках, коли згідно з положеннями пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається так:

- a) вона вважається резидентом лише тієї Договірної Держави, де вона має місце постійного проживання; якщо вона має місце постійного проживання в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом лише тієї Договірної Держави, де вона має тісніші особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);
- b) якщо Договірної Держави, у якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначено або якщо вона не має місця постійного проживання в жодній Договірній Державі, вона вважається резидентом лише тієї Договірної Держави, де вона зазвичай проживає;
- c) якщо вона зазвичай проживає в обох Договірних Державах або в жодній з них, вона вважається резидентом лише тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є;
- d) якщо вона є національною особою обох Договірних Держав або жодної з них, компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання за взаємною згодою.

3. У випадках, коли згідно з положеннями пункту 1 цієї статті особа, інша, ніж фізична особа, є резидентом обох Договірних Держав, компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання за взаємною згодою.

Стаття 5 ПОСТІЙНЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО

1. Для цілей цієї Конвенції термін "*постійне представництво*" означає постійне місце діяльності, через яке цілком або частково здійснюється підприємницька діяльність підприємства.
2. Термін "*постійне представництво*", зокрема, охоплює:
 - a) місце управління;
 - b) філіал;
 - c) офіс;
 - d) фабрику;
 - e) майстерню;
 - f) установку чи споруду для розвідки природних ресурсів, а також
 - g) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр чи будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів.
3. Термін "*постійне представництво*" також охоплює:
 - a) будівельний майданчик чи будівельний, складальний або монтажний об'єкт чи пов'язану з ними наглядову діяльність, але лише у випадках, коли тривалість робіт, пов'язана з таким майданчиком, об'єктом чи діяльністю, перевищує шість (6) місяців;
 - b) надання послуг, у тому числі консультаційних послуг, підприємством через співробітників або інший персонал, найнятий підприємством для таких цілей, якщо така діяльність триває в Договірній Державі протягом періоду або періодів, які становлять у сукупності більше, ніж шість (6) місяців у межах будь-якого дванадцятимісячного (12) періоду, а також
 - c) професійні послуги, які надаються, або іншу діяльність незалежного характеру, яка здійснюється фізичною особою в межах Договірної Держави, якщо така особа перебуває на території такої Договірної Держави протягом періоду або періодів, які перевищують у сукупності сто вісімдесят три (183) дні в межах будь-якого дванадцятимісячного (12) періоду.

Для обчислення часових обмежень, зазначених у цьому пункті, діяльність, яка здійснюється підприємством, асоційованим з іншим підприємством у значенні статті 9 цієї Конвенції, додається до періоду, протягом якого асоційованим підприємством здійснюється діяльність, якщо діяльність обох підприємств є ідентичною або значною мірою подібною.

4. ~~[ЗАМІНЕНО пунктом 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції] [Незважаючи на попередні положення цієї статті, вважається, що термін "*постійне представництво*" не охоплює:~~

- ~~a) — використання споруд виключно для зберігання або демонстрації виробів чи товарів, що належать підприємству;~~
- ~~b) — складування запасів виробів чи товарів, що належать підприємству, виключно для зберігання або демонстрації;~~
- ~~c) — складування запасів виробів чи товарів, що належать підприємству, виключно для переробки іншим підприємством;~~
- ~~d) — утримання постійного місця діяльності виключно для закупівлі виробів чи товарів або для збирання інформації для підприємства;~~

~~е) утримання постійного місця діяльності виключно для реклами, надання інформації, здійснення наукових досліджень чи подібної діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер, для підприємства.]~~

Пункт 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 4 статті 5 Конвенції:

**СТАТТЯ 13 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ШТУЧНЕ УНИКНЕННЯ
СТАТУСУ ПОСТІЙНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА ШЛЯХОМ ВИКЛЮЧЕНЬ,
ПЕРЕДБАЧЕНИХ ДЛЯ ОКРЕМИХ ВИДІВ ДІЯЛЬНОСТІ
(Варіант А)**

Незалежно від положень [статті 5 Конвенції], термін «постійне представництво» вважається таким, що не охоплює:

- а) види діяльності, безпосередньо вказані в [пункті 4 статті 5 Конвенції], як види діяльності, які вважаються такими, що не засновують постійне представництво, незалежно від того, чи таке виключення зі статусу постійного представництва залежить від підготовчого або допоміжного характеру діяльності, чи ні;
- б) підтримання постійного місця ведення діяльності, виключно з метою продовження для підприємства будь-якого виду діяльності, не зазначеного у підпункті а);
- с) підтримання постійного місця ведення діяльності, виключно для поєднання видів діяльності, зазначених у підпунктах а) і б);

за умови, що така діяльність, або, у випадку, коли застосовується підпункт с), загальна діяльність постійного офісу має підготовчий або допоміжний характер.

Пункт 4 статті 13 Багатосторонньої Конвенції застосовується до пункту 4 статті 5 цієї Конвенції зі змінами, внесеними пунктом 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції:

[Стаття 5 Конвенції, зі змінами, внесеними пунктом 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції], не застосовується до постійного місця ведення діяльності, яке використовується або підтримується підприємством, якщо це підприємство або підприємство, що тісно пов'язане з ним, здійснює комерційну діяльність у цьому самому місці або в іншому місці цієї [Договірної Державі] і:

- а) це місце або інше місце засновує постійне представництво для даного підприємства або підприємства, яке тісно з ним пов'язане, згідно із положеннями [статті 5 Конвенції]; або
- б) загальна діяльність, що є результатом поєднання видів діяльності, які здійснюються двома підприємствами в одному й тому самому місці, або одним і тим самим підприємством чи підприємствами, тісно пов'язаними між собою, у двох місцях, не має підготовчого або допоміжного характеру,

за умови, що комерційна діяльність, здійснювана цими двома підприємствами на одному і тому самому місці, або одним і тим самим підприємством або підприємствами, тісно пов'язаними між собою, у двох місцях, являє собою взаємопов'язані функції, які є частиною цілісної ділової операції.

5. [ЗАМІНЕНО пунктом 1 статті 12 Багатосторонньої Конвенції] [Незважаючи на положення пунктів 1 та 2 цієї статті, у випадках, коли особа, інша, ніж агент з незалежним статусом, до якого застосовується пункт 7 цієї статті, діє від імені підприємства й має та

зазвичай використовує в Договірній Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства, це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво в цій Державі стосовно будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для підприємства, якщо діяльність такої особи не обмежується тією діяльністю, яка зазначена в пункті 4 цієї статті та яка, якщо й здійснюється через постійне місце діяльності, не може зробити це постійне місце діяльності постійним представництвом згідно з положеннями того пункту.]

Пункт 1 статті 12 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 5 статті 5 цієї Конвенції:

**СТАТТЯ 12 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ШТУЧНЕ УНИКНЕННЯ
СТАТУСУ ПОСТІЙНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА ШЛЯХОМ ДОГОВОРІВ КОМІСІЙ
ТА ПОДІБНИХ СТРАТЕГІЙ**

Незважаючи на положення [статті 5 Конвенції], але з урахуванням [пункту 2 статті 12 Багатосторонньої Конвенції], коли особа діє в [Договірній Державі] від імені підприємства і, діє таким чином, систематично укладає контракти або систематично відіграє основну роль, що призводить до укладення контрактів, які регулярно укладаються без внесення підприємством суттєвих змін, і ці контракти:

- a) укладені від імені підприємства; або
- b) стосуються передачі права власності або надання права на використання майна, яким володіє це підприємство або яким це підприємство має право користуватися; або
- c) стосуються надання послуг цим підприємством,

це підприємство вважається таким, що має постійне представництво в цій [Договірній Державі] по відношенню до будь-яких видів діяльності, які ця особа здійснює для підприємства, за винятком тих випадків, коли такі види діяльності здійснювалися підприємством через постійне місце ведення діяльності цього підприємства, розташоване в цій [Договірній Державі], не будуть призводити до того, що постійне місце ведення діяльності буде вважатися постійним представництвом згідно з визначенням постійного представництва, що міститься в [статті 5 Конвенції].

6. Незважаючи на попередні положення цієї статті, страхова компанія Договірної Держави, за винятком випадку перестрашування, вважається такою, що має постійне представництво в іншій Договірній Державі, якщо вона збирає страхові внески на території цієї іншої Держави чи страхує ризики в цій Державі через особу, іншу, ніж агент з незалежним статусом, до якого застосовується пункт 7 цієї статті.

7. [ЗАМІНЕНО пунктом 2 статті 12 Багатосторонньої Конвенції] [Підприємство не розглядається як таке, що має постійне представництво в Договірній Державі, лише через те, що воно здійснює підприємницьку діяльність у цій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності й в їхніх комерційних або фінансових зв'язках з підприємством не існує або не визначається умов, які відрізняються від тих, що здебільшого погоджуються незалежними агентами.]

Пункт 2 статті 12 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 7 статті 5 цієї Конвенції:

**СТАТТЯ 12 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ШТУЧНЕ УНИКНЕННЯ
СТАТУСУ ПОСТІЙНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА ШЛЯХОМ ДОГОВОРІВ КОМІСІЙ
ТА ПОДІБНИХ СТРАТЕГІЙ**

[Пункт 1 статті 12 Багатосторонньої Конвенції] не застосовується, якщо особа, яка діє в [Договірній Державі] від імені підприємства іншої [Договірної Держави], здійснює комерційну діяльність в першій згаданій [Договірній Державі] як незалежний агент і діє для підприємства у рамках своєї звичайної діяльності. Однак, якщо особа діє виключно або майже виключно від імені одного або декількох підприємств, з якими вона тісно пов'язана, ця особа не вважається незалежним агентом у межах значення цього пункту по відношенню до будь-якого такого підприємства.

8. Те, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, яка є резидентом іншої Договірної Держави або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій іншій Державі (через постійне представництво чи будь-яким іншим чином), само по собі не перетворює одну із цих компаній у постійне представництво іншої.

Пункт 1 статті 15 Багатосторонньої Конвенції застосовується до положень цієї Конвенції:

СТАТТЯ 15 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ВИЗНАЧЕННЯ ОСОБИ, ТІСНО ПОВ'ЯЗАНОЇ З ПІДПРИЄМСТВОМ

Для цілей положень [статті 5 Конвенції] особа є тісно пов'язаною з підприємством, якщо, з урахуванням усіх відповідних фактів і обставин, одна з них має контроль над іншою або обидві знаходяться під контролем одних і тих самих осіб або підприємств. У будь-якому випадку особа вважається тісно пов'язаною з підприємством, якщо бенефіціарна частка участі особи в іншій особі безпосередньо або опосередковано складає більш ніж 50 відсотків (або, якщо йдеться про компанію, більш ніж 50 відсотків загальної кількості голосів і вартості акцій компанії або 50 відсотків акціонерного капіталу компанії), або якщо бенефіціарна частка участі іншої в особі та в підприємстві безпосередньо або опосередковано складає більш ніж 50 відсотків (або, якщо йдеться про компанію, більш ніж 50 відсотками загальної кількості голосів і вартості акцій компанії або 50 відсотків акціонерного капіталу компанії).

**Стаття 6
ДОХОДИ ВІД НЕРУХОМОГО МАЙНА**

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (у тому числі доходи від сільського або лісового господарства), яке знаходиться в іншій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.
2. Термін "*нерухоме майно*" має те значення, яке він має відповідно до законодавства Договірної Держави, де знаходиться це майно. Цей термін у будь-якому разі охоплює майно, яке доповнює нерухоме майно, худобу та обладнання, що використовуються в сільському та лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права стосовно земельної власності, узуфрукт нерухомого майна й права на змінні або фіксовані платежі як компенсація за розробку або право на розробку родовищ корисних копалин, джерел та інших природних ресурсів; морські, річкові та повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.
3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються до доходів, що одержуються від безпосереднього використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.
4. Положення пунктів 1 й 3 цієї статті також застосовуються до доходів від нерухомого майна підприємства.

Стаття 7**ПРИБУТОК ВІД ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується лише в цій Державі, якщо підприємство не здійснює підприємницької діяльності в іншій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює зазначену вище підприємницьку діяльність, прибуток підприємства може оподатковуватися в іншій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується:
 - a) цього постійного представництва;
 - b) продажу в цій іншій Державі виробів чи товарів такого самого або аналогічного характеру з виробами чи товарами, що продаються через це постійне представництво.
2. Відповідно до положень пункту 3 цієї статті у випадках, коли підприємство Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво, у кожній Договірній Державі цьому постійному представництву приписується прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим та самостійним підприємством, що здійснює таку саму чи аналогічну діяльність за таких самих чи аналогічних умов, і діяло в повній незалежності від підприємства, постійним представництвом якого воно є.
3. Під час визначення прибутку постійного представництва дозволяється віднімання витрат, здійснених для цілей підприємницької діяльності постійного представництва, у тому числі здійснених таким чином управлінських та загальноадміністративних витрат, чи в Державі, де розташовано постійне представництво, чи в будь-якому іншому місці. Однак таке віднімання не дозволяється стосовно сум, якщо такі є, що сплачуються (і не пов'язані з відшкодуванням фактичних витрат) постійним представництвом головному офісові підприємства чи будь-якому з його інших підрозділів як роялті, гонорар або інші подібні виплати за використання патентів чи інших прав або як комісійна винагорода за надані окремі послуги чи за управління, або, за винятком банківської установи, як проценти за позику, наданою постійному представництву. Таким саме чином під час визначення прибутку постійного представництва не враховуються суми, що виставляються до сплати (і не пов'язані з відшкодуванням фактичних витрат) постійним представництвом головному офісові підприємства чи будь-якому з його інших підрозділів як роялті, гонорари або інші подібні виплати за використання патентів чи інших прав або як комісійна винагорода за окремі послуги чи за управління, або, за винятком банківських установ, як проценти за позику, надану головному офісові підприємства чи будь-якому з його інших офісів.
4. Настільки, наскільки в Договірній Державі визначення прибутку, що приписується постійному представництву, на основі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства між його різними підрозділами є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не перешкоджає цій Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого пропорційного розподілу, який може бути звичним; прийнятий спосіб розподілу, однак, повинний бути таким, щоб його результати відповідали принципам, які містяться в цій статті.
5. Жодний прибуток не приписується постійному представництву з причини простої закупки цим постійним представництвом виробів чи товарів для підприємства.
6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що приписується постійному представництву, визначається щороку одним і тим самим методом, якщо лише немає достатньої та вагомої причини для іншого.
7. У випадках, коли прибуток охоплює види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення цієї статті не впливають на положення тих статей.

Стаття 8

МІЖНАРОДНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ

1. Прибутки, що одержуються резидентом Договірної Держави від експлуатації морських, річкових або повітряних суден у міжнародних перевезеннях, оподатковуються лише в цій Державі.
2. Прибутки, зазначені в пункті 1 цієї статті, не охоплюють прибутків від надання житла.
3. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях охоплюють:
 - а) дохід від здавання в оренду морських або повітряних суден без екіпажу, а також
 - б) прибутки від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (у тому числі трейлерів і супутнього устаткування для транспортування контейнерів), які використовуються для транспортування виробів чи товарів;у випадках, коли така оренда або таке використання, утримання або оренда, залежно від випадку, є побічними стосовно експлуатації морського або повітряного судна в міжнародних перевезеннях.
4. Положення пункту 1 цієї статті також застосовуються до прибутків від участі в пулі, спільному підприємстві чи міжнародному виконавчому агентстві.

Стаття 9

АСОЦІЙОВАНІ ПІДПРИЄМСТВА

1. У випадках, коли:
 - а) підприємство Договірної Держави безпосередньо чи опосередковано бере участь в управлінні, контролі або капіталі підприємства іншої Договірної Держави або
 - б) одні й ті самі особи безпосередньо чи опосередковано беруть участь в управлінні, контролі або капіталі підприємства Договірної Держави й підприємства іншої Договірної Держави,і в будь-якому разі між двома підприємствами в їхніх комерційних чи фінансових відносинах створюються або визначаються умови, відмінні від тих, які мали б місце між незалежними підприємствами, тоді будь-які прибутки, які за відсутності таких умов могли б бути нараховані одному з підприємств, але з причин наявності цих умов не були йому нараховані, можуть бути включені до прибутків цього підприємства й відповідно оподатковані.
2. У випадках, коли Договірна Держава включає до прибутків підприємства цієї Держави та, відповідно, оподатковує прибутки, за якими підприємство іншої Договірної Держави оподатковано в цій іншій Державі, і прибутки, таким чином уключені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої зазначеної Держави, якби умови відносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця інша Держава в порядку визначеному пунктом 2 статті 26 цієї Конвенції робить відповідну поправку в сумі податку, що стягується із цих прибутків. Під час визначення такої поправки повинні бути враховані інші положення цієї Конвенції, а компетентні органи Договірних Держав повинні консультуватися один з одним, якщо це є необхідним.

Стаття 10

ДИВІДЕНДИ

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо фактичний власник дивідендів є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

- a) 5 відсотків загальної суми дивідендів, якщо фактичним власником дивідендів є компанія (інша, ніж товариство), яка володіє безпосередньо принаймні 25 відсотками капіталу компанії, що сплачує дивіденди;
- b) 15 відсотків загальної суми дивідендів у всіх інших випадках.

Цей пункт не зачіпає оподаткування компанії стосовно прибутку, з якого сплачуються дивіденди.

3. Термін "*дивіденди*", який уживається в цій статті, означає дохід від акцій або інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, а також дохід від інших корпоративних прав, який підлягає такому самому оподаткуванню, як дохід від акцій відповідно до законодавства тієї Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє або виплачує прибуток.

4. Положення пунктів 1 та 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник дивідендів, будучи резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво, і холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, тісно пов'язаний з таким постійним представництвом. У такому разі застосовуються положення статті 7 цієї Конвенції.

5. У випадках, коли компанія, яка є резидентом Договірної Держави, одержує прибутки або доходи від іншої Договірної Держави, ця інша Держава не може стягувати будь-яких податків на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком, коли такі дивіденди сплачуються резиденту цієї іншої Держави або коли холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, справді пов'язаний з постійним представництвом, розташованим у цій іншій Державі, або стягувати з нерозподілених прибутків компанії податки на нерозподілені прибутки компанії, навіть якщо сплачені дивіденди або нерозподілені прибутки складаються цілком або частково з прибутків або доходу, що виникають у такій іншій Державі.

Стаття 11 ПРОЦЕНТИ

1. Проценти, що виникають у Договірній Державі та сплачуються резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватися в цій іншій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватися в Договірній Державі, у якій вони виникають, і згідно із законодавством цієї Держави, але якщо фактичний власник процентів є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків загальної суми процентів. Спосіб застосування цих обмежень установлюється компетентними органами Договірних Держав за взаємною згодою.

3. Незважаючи на положення пункту 2 цієї статті, проценти, зазначені в пункті 1 цієї статті, оподатковуються лише в тій Договірній Державі, резидентом якої є фактичний власник процентів, якщо:

- a) фактичним власником процентів є Договірна Держава, адміністративно-територіальна одиниця або центральний банк Договірної Держави;
- b) проценти сплачуються будь-якими суб'єктами, зазначеними в підпункті "а";
- c) проценти виникають в Україні й сплачуються стосовно позики, яка надається на період, тривалість якого є не меншою за три (3) роки, забезпечується гарантією або

застраховується, чи кредиту, який надається на такий період, забезпечується гарантією або застраховується Banco de Мйхико, Banco Nacional de Comercio Exterior, S.N.C., Nacional Financiera, S.N.C. чи Banco Nacional de Obras y Servicios Pбlicos, S.N.C. або іншою установою, про яку може бути домовлено час від часу між компетентними органами Договірних Держав;

d) проценти виникають у Мексиці й сплачуються стосовно позики, яка надається на період, тривалість якого є не меншою за три (3) роки, забезпечується гарантією або застраховується, чи кредиту, який надається на такий період, забезпечується гарантією або застраховується вповноваженим органом України чи будь-якою іншою установою, про яку може бути домовлено час від часу між компетентними органами Договірних Держав.

4. Термін "**проценти**", який уживається в цій статті, означає дохід від боргових вимог будь-якого виду незалежно від іпотечного забезпечення й незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника й, зокрема, дохід від урядових цінних паперів і дохід від облігацій чи боргових зобов'язань, у тому числі премій і винагород, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій та боргових зобов'язань, а також інший дохід, що розглядається як дохід від позики, наданої згідно із законодавством Договірної Держави, у якій виникає дохід. Термін "проценти" не охоплює будь-яких видів доходів, які вважаються дивідендами згідно з положеннями пункту 3 статті 10 цієї Конвенції.

5. Положення пунктів 1 та 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник процентів, будучи резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі, у якій виникають проценти, через розташоване в ній постійне представництво, а боргова вимога, стосовно якої сплачуються проценти, є тісно пов'язаною з таким постійним представництвом. У такому разі застосовуються положення статті 7 цієї Конвенції.

6. Уважається, що проценти виникають у Договірній Державі у випадках, коли платник є резидентом цієї Держави. Проте у випадках, коли особа, що сплачує проценти, незалежно від того, чи є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво й витрати зі сплати цих процентів несе постійне представництво, вважається, що такі проценти виникають у Державі, у якій знаходиться постійне представництво.

7. У випадках, коли з причин особливих відносин між платником та фактичним власником процентів або між ними обома та будь-якою іншою особою й сума процентів з будь-яких причин перевищує суму, про яку було б домовлено між платником та фактичним власником процентів за відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються лише до зазначеної вище суми. У такому разі надмірна частина платежу залишається такою, що підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

8. **[ЗАМІНЕНО пунктом 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції]** ~~[Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою чи однією з головних цілей будь-якої особи, пов'язаної зі створенням або передачею боргової вимоги, стосовно якої сплачуються проценти, було отримання переваг цієї статті за допомогою такого створення або передачі.]~~

Пункт 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 8 статті 11 цієї Конвенції:

СТАТТЯ 7 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЗЛОВЖИВАНЬ ПОЛОЖЕННЯМИ ДОГОВОРУ

(Положення про тест основної мети)

Незважаючи на будь-які положення [Конвенції], пільга, передбачена [Конвенцією], не надається стосовно виду доходу, якщо існують підстави зробити висновок, з урахуванням усіх відповідних фактів та обставин, що одержання цієї пільги було однією з основних цілей будь-яких домовленостей або операцій, які прямо або опосередковано призвели до цієї пільги, якщо не було визначено, що надання цієї пільги за цих обставин буде відповідати цілі і задачі відповідних положень [Конвенції].

Стаття 12 РОЯЛТІ

1. Роялті, які виникають у Договірній Державі й сплачуються резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватися в цій іншій Державі.

2. Однак такі роялті можуть також бути оподатковані в Договірній Державі, у якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо фактичний власник роялті є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків загальної суми роялті.

Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою визначають порядок застосування такого обмеження.

3. Термін "*роялті*", який уживається в цій статті, означає платежі будь-якого виду, що одержуються як компенсація за:

- a) користування чи право на користування будь-яким патентом, торговою маркою, дизайном або моделлю, планом, секретною формулою чи процесом;
- b) користування чи право на користування будь-яким промисловим, комерційним або науковим обладнанням;
- c) надання інформації, що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду;
- d) користування чи право на користування будь-яким авторським правом на літературні твори, твори мистецтва або науки, у тому числі кінематографічні фільми та фільми або плівки для телебачення чи радіомовлення;
- e) отримання чи право на отримання візуальних образів чи звукових матеріалів, чи обох з них для трансляції за допомогою:
 - (i) супутника;
 - (ii) кабелю, оптичного волокна чи подібної технології або
- f) користування чи право на користування у зв'язку з теле- або радіомовленням візуальними образами чи звуковими матеріалами, чи обома з них для трансляції за допомогою:
 - (i) супутника або
 - (ii) кабелю, оптичного волокна чи подібної технології.

4. Положення пунктів 1 та 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, будучи резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі, у якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, а право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, безпосередньо пов'язані із цим постійним представництвом. У такому разі застосовуються положення статті 7 цієї Конвенції.

5. Для цілей цієї статті вважається, що роялті виникають у Договірній Державі у випадках, коли платником є сама ця Держава чи адміністративно-територіальна одиниця або місцевий орган влади цієї Держави, чи особа, яка є резидентом цієї Держави для її оподаткування. Проте у випадках, коли особа, що сплачує роялті, незалежно від того, чи є вона резидентом однієї з Договірних Держав чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво й витрати зі сплати цих роялті несе постійне представництво, вважається, що такі роялті виникають у Державі, у якій знаходиться постійне представництво.

6. У випадках, коли з причин особливих відносин між платником та фактичним власником роялті або між ними обома та будь-якою іншою особою й сума роялті з будь-яких причин перевищує суму, про яку було б домовлено між платником та фактичним власником роялті за відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються лише до зазначеної вище суми. У такому разі надмірна частина платежу залишається такою, що підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

7. **[ЗАМІНЕНО пунктом 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції]** ~~[Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою чи однією з головних цілей будь-якої особи, пов'язаної зі створенням або передачею прав, стосовно яких сплачуються роялті, було отримання переваг цієї статті за допомогою такого створення або передачі.]~~

Пункт 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 7 статті 12 цієї Конвенції:

СТАТТЯ 7 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЗЛОВЖИВАНЬ ПОЛОЖЕННЯМИ ДОГОВОРУ

(Положення про тест основної мети)

Незважаючи на будь-які положення [Конвенції], пільга, передбачена [Конвенцією], не надається стосовно виду доходу, якщо існують підстави зробити висновок, з урахуванням усіх відповідних фактів та обставин, що одержання цієї пільги було однією з основних цілей будь-яких домовленостей або операцій, які прямо або опосередковано призвели до цієї пільги, якщо не було визначено, що надання цієї пільги за цих обставин буде відповідати цілі і задачі відповідних положень [Конвенції].

Стаття 13

ДОХОДИ ВІД ВІДЧУЖЕННЯ МАЙНА

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчуження нерухомого майна, яке зазначено в статті 6 цієї Конвенції та яке знаходиться в іншій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій іншій Договірній Державі.

2. **[ЗАМІНЕНО пунктом 4 статті 9 Багатосторонньої Конвенції]** ~~[Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчуження:~~

а) — акцій або інших подібних прав у компанії, майно якої складається безпосередньо чи опосередковано переважно з нерухомого майна, що знаходиться в іншій Договірній Державі, або

б) — паїв у товаристві, активи якого складаються переважно з нерухомого майна, що знаходиться в іншій Договірній Державі, або з акцій, зазначених у викладеному вище підпункті "а" вище, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.]

Пункт 4 статті 9 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 2 статті 13 цієї Конвенції:

СТАТТЯ 9 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ДОХОДИ ВІД ВІДЧУЖЕННЯ АКЦІЙ АБО ЧАСТКИ УЧАСТІ ОСОБИ, ВАРТІСТЬ ЯКИХ ОДЕРЖУЄТЬСЯ ЗДЕБІЛЬШОГО З НЕРУХОМОГО МАЙНА

Для цілей [Конвенції] доходи, одержані резидентом [Договірної Держави] від відчуження акцій або співставних з ними часток у праві власності, таких як участь у партнерстві або трастовій компанії, можуть оподатковуватися в іншій [Договірній Державі], якщо у будь-який час протягом 365 днів, що передують відчуженню, ці акції або співставні з ними частки у праві власності одержали більше 50 відсотків своєї вартості безпосередньо або опосередковано від нерухомого майна (нерухомості), розташованого в цій іншій [Договірній Державі].

3. На додаток до доходів, що оподатковуються згідно з положеннями попередніх пунктів цієї статті, доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчуження акцій, участі або інших прав на капітал компанії, яка є резидентом іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Договірній Державі.

4. Доходи від відчуження рухомого майна, що формує частину майна для підприємницької діяльності постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в іншій Договірній Державі, у тому числі такі доходи від відчуження такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з усім підприємством), можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

5. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчуження морських або повітряних суден, які експлуатуються в міжнародних перевезеннях, чи рухомого майна, що стосується експлуатації таких морських або повітряних суден, оподатковуються лише в цій Державі.

6. Доходи від відчуження будь-якого майна, іншого, ніж те, яке зазначено в попередніх пунктах цієї статті, оподатковуються лише в тій Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно.

**Стаття 14
ДОХОДИ ВІД ЗАЙНЯТОСТІ**

1. Відповідно до положень статей 15, 17 й 18 цієї Конвенції платня, заробітна плата й інша подібна винагорода, що одержуються резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються лише в цій Державі, якщо робота за наймом не здійснюється в іншій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється в іншій договірній Державі, винагорода, що одержується у зв'язку із цим, може оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Незважаючи на положення пункту 1 цієї статті, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється в іншій

Договірній Державі, оподатковується лише в першій зазначеній Договірній Державі, якщо виконуються такі умови:

- a) одержувач перебуває в іншій Державі протягом періоду або періодів, які не перевищують у сукупності ста вісімдесяти трьох (183) днів у межах будь-якого дванадцятимісячного (12) періоду, що починається або закінчується у відповідному фінансовому році, і
 - b) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом іншої Держави, а також
 - c) витрат зі сплати винагороди не несе постійне представництво, яке наймач має в іншій Державі.
3. Незважаючи на попередні положення цієї статті, винагорода, яка одержується у зв'язку з роботою за наймом, що виконується на борту морського або повітряного судна, яке експлуатується в міжнародних перевезеннях резидентом Договірної Держави, може оподатковуватись у цій Державі.

Стаття 15 ДИРЕКТОРСЬКІ ГОНОРАРИ

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, що одержуються резидентом Договірної Держави як членом ради директорів чи будь-якого іншого органу компанії, яка є резидентом іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

Стаття 16 АРТИСТИ І СПОРТСМЕНИ

1. Незважаючи на положення статей 7 та 14 цієї Конвенції, дохід, що одержується резидентом Договірної Держави як артистом, таким, як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або спортсменом від його особистої діяльності, що здійснюється в іншій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій іншій Державі.
2. У випадках, коли дохід від особистої діяльності, що здійснюється артистом або спортсменом з таким статусом, нараховується не самому артисту чи спортсмену, а іншій особі, цей дохід може, незважаючи на положення статей 7 та 14 цієї Конвенції, оподатковуватись у Договірній Державі, у якій здійснюється діяльність артиста чи спортсмена.
3. Незважаючи на положення пунктів 1 та 2 цієї статті, дохід, що одержується резидентом Договірної Держави як артистом або спортсменом, звільняється від оподаткування в іншій Договірній Державі, якщо візит до цієї іншої Держави підтримується переважно за рахунок державних фондів першої зазначеної Держави або її адміністративно-територіальної одиниці чи місцевого органу влади.

Стаття 17 ПЕНСІЇ

1. Відповідно до положень пункту 2 статті 18 цієї Конвенції пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються резиденту Договірної Держави у зв'язку з минулою роботою за наймом, а також будь-які ануїтети, що сплачуються такому резиденту, оподатковуються лише в цій Державі.
2. Термін "*ануїтет*" означає визначену суму, що сплачується періодично в установленний час фізичній особі протягом її життя або зазначеного чи визначеного проміжку

часу із зобов'язаннями зробити зворотні платежі для адекватної та повної компенсації грошима або відповідно до вартості грошей.

3. Незважаючи на положення пункту 1 цієї статті, пенсії та інші подібні винагороди, а також будь-які ануїтети, що сплачуються за державним пенсійним забезпеченням, які є частиною системи соціального забезпечення Договірної Держави, її адміністративно-територіальної одиниці чи місцевого органу влади, оподатковуються лише в цій Державі.

Стаття 18 ДЕРЖАВНА СЛУЖБА

1. a. Платня, заробітна плата й інша подібна винагорода, інша, ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її адміністративно-територіальною одиницею чи місцевими органами влади будь-якій фізичній особі за службу, що здійснюється для цієї Держави або її адміністративно-територіальної одиниці чи місцевого органу влади, оподатковується лише в цій Державі.
b. Однак така платня, заробітна плата й інша подібна винагорода оподатковується лише в іншій Договірній Державі, якщо послуги надаються в цій Державі й фізична особа є резидентом цієї Держави, а також ця особа:
 - (i) є національною особою цієї Держави або
 - (ii) не стала резидентом цієї Держави лише для надання послуг.
2. a. Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її адміністративно-територіальною одиницею чи місцевим органом влади або зі створених ними фондів фізичній особі за послуги, надані для цієї Держави або її адміністративно-територіальної одиниці чи місцевого органу влади, оподатковується лише в цій Державі.
b. Однак така пенсія оподатковується лише в іншій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом і національною особою цієї Держави.
3. Положення статей 14, 15, 16 й 17 цієї Конвенції застосовуються до платні, заробітної плати й іншої подібної винагороди та пенсій стосовно послуг, що надаються у зв'язку зі здійсненням підприємницької діяльності Договірною Державою або її адміністративно-територіальною одиницею чи місцевим органом влади.

Стаття 19 СТУДЕНТИ

Платежі, що одержуються для утримання, навчання або професійної підготовки студентом або практикантом, який є чи був безпосередньо до відвідання Договірної Держави резидентом іншої Договірної Держави та який перебуває в першій зазначеній Державі виключно для навчання чи професійної підготовки, не оподатковуються в цій Державі за умови, що такі платежі здійснюються з джерел, які знаходяться за межами цієї Держави.

Стаття 20 ПРОФЕСОРИ, ВИКЛАДАЧІ ТА ДОСЛІДНИКИ

1. Фізична особа, яка є чи була безпосередньо до відвідання однієї Договірної Держави резидентом іншої Договірної Держави та яка на запрошення будь-якого університету, коледжу, школи або іншого подібного навчального закладу, який є визнаним компетентним органом у першій зазначеній Договірній Державі, відвідує першу зазначену Договірну

Державу протягом періоду, що не перевищує двох (2) років, виключно для викладання чи проведення досліджень або й того, й того в такому навчальному закладі, звільняється від оподаткування в цій першій зазначеній Договірній Державі стосовно будь-якої винагороди за таке викладання чи дослідження.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходу від проведення дослідних робіт, якщо такі роботи проводяться фізичною особою переважно для особистої користі певної особи чи осіб.

Стаття 21 ІНШІ ДОХОДИ

Види доходів резидента Договірної Держави, про які не йдеться в попередніх статтях цієї Конвенції та які виникають в іншій Договірній Державі, можуть оподатковуватися в цій іншій Державі.

Стаття 22 ОБМЕЖЕННЯ ПЕРЕВАГ

1. Особа, яка є резидентом Договірної Держави та одержує дохід від іншої Договірної Держави за цією Конвенцією, має право на звільнення від оподаткування в цій іншій Державі, лише якщо така особа є:

- a) фізичною особою;
- b) залученою до активного здійснення підприємницької діяльності в першій зазначеній Державі (іншій, ніж діяльність стосовно інвестування чи управління інвестиціями, якщо такі види діяльності не є банківською або страховою діяльністю, що здійснюється банком чи страховою компанією), і дохід, одержаний у цій іншій Договірній Державі, є пов'язаним з такою підприємницькою діяльністю чи властивим такій підприємницькій діяльності;
- c) компанією, акції якої значною мірою й регулярно продаються в першій зазначеній Державі на офіційно визнаних фондових біржах, або компанією, якою цілком володіє, безпосередньо чи опосередковано, інша компанія, яка є резидентом першої зазначеної Держави й акції якої продаються таким чином;
- d) неприбутковою організацією, яка зазвичай звільняється від оподаткування прибутку в Договірній Державі, у якій вона знаходиться, за умови, що більше, ніж половині бенефіціарів, членів або учасників, якщо такі є, у такій організації за цією статтею надається право на переваги цієї Конвенції, або
- e) особою, яка задовольняє обом таким умовам:
 - (i) особи, яким надається право отримувати переваги цієї Конвенції згідно з підпунктами "a", "c" або "d" цього пункту, безпосередньо чи опосередковано володіють більше, ніж 50 відсотками прав вигодонабувача в такій особі, чи в разі компанії - більше, ніж 50 відсотками кількості акцій кожного виду акцій компанії, а також
 - (ii) не більше 50 відсотків валового доходу такої особи безпосередньо чи опосередковано використовується для виконання зобов'язань (у тому числі зобов'язань з відсотків або роялті) перед особами, яким не надано права отримувати переваги цієї Конвенції згідно з підпунктами "a", "c" або "d" цього пункту.

2. Особі, якій не надано права на переваги Конвенції згідно з положеннями пункту 1 цієї статті, можуть, однак, надаватися переваги цієї Конвенції, якщо так визначить компетентний орган Держави, у якій виникає дохід.

3. Для цілей рубрики "ii" підпункту "e" пункту 1 цієї статті термін "валовий дохід" означає валові доходи або у випадках, коли особу залучено в підприємницьку діяльність, яка охоплює виготовлення виробів, - валові доходи, які зменшено на безпосередні витрати на оплату праці та матеріалів, що стосуються такого виготовлення чи виробництва, та які сплачуються або підлягають сплаті з таких доходів.

Пункти 1-3 статті 10 Багатосторонньої Конвенції застосовуються та замінюють положення цієї Конвенції:

СТАТТЯ 10 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПРАВИЛО ПРОТИДІЇ ЗЛОВЖИВАНЬ ПОСТІЙНИМИ ПРЕДСТАВНИЦТВАМИ, РОЗТАШОВАНИМИ В ТРЕТІХ ЮРИСДИКЦІЯХ

Пункт 1 статті 10 Багатосторонньої Конвенції

Якщо:

- a) підприємство [Договірної Держави] одержує дохід з іншої [Договірної Держави], а перша [Договірна Держава] розглядає такий дохід як такий, що стосується постійного представництва підприємства, яке розташоване в третій юрисдикції; і
- b) прибуток, який стосується такого постійного представництва, звільняється від оподаткування в першій згаданій [Договірній Державі],

пільги, передбачені [Конвенцією], не застосовуються до будь-якого виду доходу, для якого податок в третій юрисдикції є меншим за 60 відсотків від податку, який був би стягнений в першій згаданій [Договірній Державі] з такого виду доходу, якщо б таке постійне представництво було розташоване в першій згаданій [Договірній Державі]. У такому випадку будь-який дохід, до якого застосовуються положення цієї статті, залишається таким, що оподатковується згідно з національним законодавством іншої [Договірної Держави], незалежно від будь-яких інших положень [Конвенції].

Пункт 2 статті 10 Багатосторонньої Конвенції

Пункт 1 [статті 10 Багатосторонньої Конвенції] не застосовується, якщо дохід, одержаний з іншої [Договірної Держави], зазначеної у пункті 1 [статті 10 Багатосторонньої Конвенції], одержаний у зв'язку з або пов'язаний з активним здійсненням комерційної діяльності через постійне представництво (крім комерційної діяльності, пов'язаної із здійсненням, управлінням або простим володінням інвестиціями на власному рахунку підприємства, якщо цією діяльністю не є банківська, страхова діяльність або фондові операції, що здійснюються банком, страховою компанією або зареєстрованим дилером цінних паперів відповідно).

Пункт 3 статті 10 Багатосторонньої Конвенції

Якщо у наданні пільг, передбачених [Конвенцією], відмовлено відповідно до пункту 1 [статті 10 Багатосторонньої Конвенції] щодо виду доходу, одержаного резидентом [Договірної Держави], компетентний орган іншої [Договірної Держави] може, незважаючи на це, надати ці пільги щодо такого виду доходу, якщо у відповідь на запит цього резидента, такий компетентний орган визначає, що надання зазначених пільг є виправданим з тих причин, що такий резидент не відповідає вимогам пунктів 1 і 2 [статті 10 Багатосторонньої Конвенції]. Компетентний орган [Договірної Держави], до якого резидентом іншої [Договірної Держави] було направлено запит, про який йдеться у попередньому реченні, проводить консультації з компетентним органом цієї

іншої [Договірної Держави] перед тим, як задовольнити або відмовити у виконанні запиту.

Пункт 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції застосовується та замінює положення цієї Конвенції:

**СТАТТЯ 7 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПОПЕРЕДЖЕННЯ
ЗЛОВЖИВАНЬ ПОЛОЖЕННЯМИ ДОГОВОРУ
(Положення про тест основної мети)**

Незважаючи на будь-які положення [Конвенції], пільга, передбачена [Конвенцією], не надається стосовно виду доходу або капіталу, якщо існують підстави зробити висновок, з урахуванням усіх відповідних фактів та обставин, що одержання цієї пільги було однією з основних цілей будь-яких домовленостей або операцій, які прямо або опосередковано призвели до цієї пільги, якщо не було визначено, що надання цієї пільги за цих обставин буде відповідати цілі і задачі відповідних положень [Конвенції].

**Стаття 23
МАЙНО**

1. Майно, яке представлено нерухомим майном, зазначеним у статті 6 цієї Конвенції, та яке є власністю резидента Договірної Держави та знаходиться в іншій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій іншій Державі.
2. Майно, яке представлено рухомим майном, що є частиною майна для здійснення підприємницької діяльності постійного представництва, яке підприємство однієї Договірної Держави має в іншій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій іншій Державі.
3. Майно, яке представлено морськими та повітряними суднами, що експлуатуються підприємством Договірної Держави в міжнародних перевезеннях, або річковими суднами, залученими до перевезень внутрішніми водами, а також рухомим майном, пов'язаним з експлуатацією таких морських, повітряних та річкових суден, оподатковується лише в цій Договірній Державі.
4. Усі інші елементи майна резидента Договірної Держави оподатковуються лише в цій Державі.

**Стаття 24
УСУНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ**

1. Відповідно до положень і обмежень у законодавстві Мексики, які можуть уноситися час від часу як поправки без зміни його основного принципу, Мексика дозволяє своїм резидентам як кредит проти мексиканського податку:
 - а) український податок, сплачений стосовно доходів, що виникають в Україні, у сумі, яка не перевищує податку, що сплачується в Мексиці на такий дохід, а також
 - б) у разі компанії, що володіє принаймні 10 відсотками капіталу компанії, яка є резидентом України й від якої перша зазначена компанія одержує дивіденди, - український податок, сплачений розподільною компанією стосовно прибутків, з яких виплачуються дивіденди. 2.
2. У разі резидента України подвійне оподаткування усувається таким чином:

У випадках, коли резидент України одержує дохід або володіє майном, які згідно з положеннями цієї Конвенції можуть оподатковуватись у Мексиці, Україна дозволяє як вирахування з податку на дохід цього резидента суми, рівної податку на дохід, сплаченому в Мексиці, а також як вирахування з податку на майно цього резидента суми, рівної податку на майно, сплаченому в Мексиці. Однак такі вирахування в будь-якому разі не повинні перевищувати тої частини податку з доходу або майна, розрахованої до здійснення вирахування стосовно доходу або майна, які можуть оподатковуватись у Мексиці залежно від обставин.

3. У випадках, коли відповідно до будь-якого положення Конвенції дохід, одержаний резидентом Договірної Держави, або майно, яким володіє резидент Договірної Держави, звільняються від податку в цій Державі, така Держава може, однак, під час підрахунку суми податку на частину доходу або майна такого резидента, що залишилася, узяти до уваги звільнений дохід.

Стаття 25 **НЕДИСКРИМІНАЦІЯ**

1. Національні особи Договірної Держави не підлягають в іншій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню, або їм не висувають будь-яких пов'язаних з оподаткуванням вимог, які є іншими чи обтяжливішими, ніж оподаткування або пов'язані з оподаткуванням вимоги, яким підлягають або можуть підлягати національні особи цієї іншої Держави за тих самих обставин. Це положення також застосовується, незважаючи на положення статті 1 цієї Конвенції, до осіб, які не є резидентами однієї чи обох Договірних Держав.

2. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в іншій Договірній Державі, не повинно бути менш сприятливим у цій іншій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї іншої Держави, які здійснюють подібну діяльність. Це положення не тлумачиться як таке, що зобов'язує Договірну Державу надавати резидентам іншої Договірної Держави будь-які особисті звільнення, пільги та знижки в оподаткуванні на підставі їхнього громадянського статусу або сімейних зобов'язань, які вона надає своїм власним резидентам.

3. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 7 статті 11 або пункту 6 статті 12 цієї Конвенції, проценти, роялті й інші виплати, що сплачуються підприємством Договірної Держави резиденту іншої Договірної Держави, для визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства підлягають вирахуванню за тих самих умов так, якби вони сплачувалися резиденту першої зазначеної Держави. Таким саме чином для визначення майна підприємства, що оподатковується, будь-які борги цього підприємства Договірної Держави резиденту іншої Договірної Держави підлягають вирахуванню за тих самих умов так, якби це були борги резиденту першої зазначеної Держави.

4. Підприємства Договірної Держави, капітал яких цілком або частково належить одному чи більше резидентам іншої Договірної Держави або контролюється безпосередньо чи опосередковано одним чи більше резидентами іншої Договірної Держави, не підлягають у першій зазначеній Договірній Державі будь-якому оподаткуванню, або їм не висуваються будь-яких пов'язаних з оподаткуванням вимог, які є іншими чи обтяжливішими, ніж оподаткування та пов'язані з оподаткуванням вимоги, яким підлягають або можуть підлягати інші подібні підприємства першої зазначеної Держави.

5. У жодному разі положення цієї статті не тлумачаться як такі, що заважають будь-якій Договірній Державі застосовувати положення внутрішнього законодавства стосовно тонкої капіталізації.

6. Незважаючи на положення статті 2 цієї Конвенції, положення цієї статті застосовуються до податків будь-якого виду та визначення.

Стаття 26
ПРОЦЕДУРА ВЗАЄМНОГО ПОГОДЖЕННЯ

1. ~~[Перше речення пункту 1 статті 26 цієї Конвенції ЗАМІНЕНО першим реченням пункту 1 статті 16 Багатосторонньої Конвенції] [У випадках, коли особа вважає, що в результаті дії однієї чи обох Договірних Держав вона піддається чи піддаватиметься оподаткуванню, яке не відповідає положенням цієї Конвенції, вона може незалежно від засобів правового захисту, передбачених внутрішнім законодавством цих Держав, передати свою справу до компетентного органу Договірної Держави, резидентом якої вона є, або, якщо її справа підпадає під дію пункту 1 статті 25 цієї Конвенції, тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є.]~~

Перше речення пункту 1 статті 16 Багатосторонньої Конвенції замінює перше речення пункту 1 статті 26 цієї Конвенції:

**СТАТТЯ 16 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПРОЦЕДУРА ВЗАЄМНОГО
УЗГОДЖЕННЯ**

Якщо особа вважає, що дії однієї або обох [Договірних Держав] призводять або призведуть до того, що для цієї особи оподаткування не буде відповідати положенням [цієї Конвенції], ця особа може, незалежно від засобів судового захисту, передбачених національним законодавством цих [Договірних Держав], подати заяву до компетентного органу будь-якої з [Договірних Держав].

Цю справу повинно бути передано в межах трьох (3) років з моменту першого повідомлення про дію, що зумовлює оподаткування, яке не відповідає положенням цієї Конвенції.

2. ~~[Перше речення пункту 2 статті 26 цієї Конвенції ЗАМІНЕНО першим реченням пункту 2 статті 16 Багатосторонньої Конвенції] [Якщо Компетентний орган вважає заперечення обґрунтованим і якщо сам не в змозі досягти задовільного рішення, він намагається вирішити справу за взаємною згодою з компетентним органом іншої Договірної Держави для уникнення оподаткування, яке не відповідає Конвенції, за умови, що компетентному органу іншої Договірної Держави повинно бути повідомлено про винадок у межах трьох (3) років з дати платежу або дати подання заяви про відшкодування в цій іншій Державі, залежно від того, що відбудеться пізніше.]~~

Перше речення пункту 2 статті 16 Багатосторонньої Конвенції замінює перше речення пункту 2 статті 26 цієї Конвенції:

**СТАТТЯ 16 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПРОЦЕДУРА ВЗАЄМНОГО
УЗГОДЖЕННЯ**

Якщо компетентний орган вважає, що заперечення є обґрунтованим, а він сам не може досягти задовільного рішення, він докладає зусиль для того, щоб вирішити справу шляхом досягнення взаємного узгодження з компетентним органом іншої [Договірної Держави] з метою уникнення невідповідності оподаткування відповідно до [Конвенції].

~~[Друге речення пункту 2 статті 26 цієї Конвенції ЗАМІНЕНО другим реченням пункту 2 статті 16 Багатосторонньої Конвенції] [У такому разі будь-яка досягнута домовленість застосовується в межах десяти (10) років з дати платежу або дати подання заяви про відшкодування в цій іншій Державі, залежно від того, що відбудеться пізніше, або в межах довшого періоду, якщо це дозволено внутрішнім законодавством цієї іншої Держави.]~~

Друге речення пункту 2 статті 16 Багатосторонньої Конвенції замінює друге речення пункту 2 статті 26 цієї Конвенції:

СТАТТЯ 16 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПРОЦЕДУРА ВЗАЄМНОГО УЗГОДЖЕННЯ

Будь-яка досягнута домовленість виконується незалежно від будь-яких строків, передбачених національним законодавством [Договірних Держав].

3. Компетентні органи Договірних Держав намагаються вирішити за взаємною згодою будь-які труднощі або сумніви стосовно тлумачення чи застосування Конвенції. Вони можуть також консультиватися разом для усунення подвійного оподаткування у випадках, не передбачених у цій Конвенції.
4. Компетентні органи Договірних Держав можуть безпосередньо контактувати один з одним для досягнення згоди в значенні попередніх пунктів.

Стаття 27 ОБМІН ІНФОРМАЦІЄЮ

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції або національних законодавств, що стосуються податків будь-якого виду та визначення, що стягуються від імені Договірних Держав або їхніх адміністративно-територіальних одиниць чи місцевих органів влади настільки, наскільки оподаткування не суперечить цій Конвенції. Обмін інформацією не обмежується статтями 1 та 2.
2. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою відповідно до пункту 1 цієї статті, вважається конфіденційною так само, як й інформація, одержана відповідно до внутрішнього законодавства цієї Держави, і розкривається лише особам чи органам влади (у тому числі судам та адміністративним органам), зайнятим оцінкою чи збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, зазначених у пункті 1 цієї статті, або наглядом за наведеним вище. Такі особи чи органи використовують інформацію лише із цією метою. Вони можуть розкривати інформацію в ході відкритого судового засідання або в судових рішеннях.
3. У жодному разі положення пункту 1 та 2 цієї статті не повинні тлумачитися як такі, що покладають на Договірні Держави зобов'язання:
 - а) здійснювати адміністративні заходи, що суперечать законодавству й адміністративній практиці однієї або іншої Договірної Держави;
 - б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайного управління однієї або іншої Договірної Держави;
 - в) надавати інформацію, яка розкривала б будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю чи торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б державній політиці.
4. Якщо інформація запитується Договірною Державою відповідно до цієї статті, інша Договірна Держава використовує свої заходи зі збору запитуваної інформації навіть тоді, коли ця інша Держава може не потребувати такої інформації для власних податкових цілей. Зобов'язання, яке міститься в попередньому реченні, підлягає обмеженням, що містяться в пункті 3 цієї статті, але в жодному разі такі обмеження не тлумачаться як такі, що дозволяють Договірній Державі відмовлятися від надання інформації виключно з тієї причини, що вона не має національного інтересу в такій інформації.

5. У жодному разі положення пункту 3 не тлумачаться як такі, що дозволяють Договірній Державі відхилити надання інформації виключно тому, що інформація належить банку, іншій фінансовій установі, призначеній особі чи особі, що діє як агент або довірена особа, або тому, що вона стосується майнових часток в особі.

Стаття 28

ДОПОМОГА В ЗБИРАННІ ПОДАТКІВ

1. Кожна з Договірних Держав намагається надавати допомогу та сприяє іншій Договірній Державі в стягненні податків цієї іншої Держави настільки, наскільки це необхідно для запобігання користуванню звільненнями та знижками особами, які не мають права отримувати таких податкових звільнень або знижок, що надаються цією Конвенцією.

2. Ніщо в цій статті не тлумачиться так, що Держава одержує звернення стосовно застосування будь-яких засобів примусу, що не дозволені нормативно-правовими актами кожної Договірної Держави, або стосовно вжиття заходів, що суперечать державній політиці.

Стаття 29

ЧЛЕНИ ДИПЛОМАТИЧНИХ МІСІЙ І КОНСУЛЬСЬКИХ УСТАНОВ

Ніщо в цій Конвенції не впливає на податкові привілеї членів дипломатичних місій або консульських установ за загальними нормами міжнародного права або відповідно до положень спеціальних угод.

Стаття 30

НАБРАННЯ ЧИННОСТІ

Кожна з Договірних Держав повідомляє одна одній дипломатичними каналами про завершення всіх внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання чинності цією Конвенцією. Ця Конвенція набирає чинності на тридцятий (30) день з дати отримання останнього із цих повідомлень, та її положення застосовуються:

- а) стосовно податків, що утримуються в джерела, для сум, сплачених або записаних на рахунок 1 січня або після 1 січня календарного року, що настає після року, коли Конвенція набирає чинності;
- б) стосовно інших податків для будь-якого фіскального року, який починається 1 січня або після 1 січня календарного року, що настає після року, коли Конвенція набирає чинності.

Стаття 31

ПРИПИНЕННЯ ДІЇ

Ця Конвенція залишається чинною до припинення її дії Договірною Державою. Будь-яка Договірна Держава може припинити дію цієї Конвенції шляхом надіслання дипломатичними каналами повідомлення про припинення дії принаймні за шість (6) місяців до закінчення будь-якого календарного року, що настає після дати набрання чинності Конвенцією. У такому разі Конвенція перестає застосовуватися:

- а) стосовно податків, що утримуються в джерела, для сум, сплачених або записаних на рахунок 1 січня або після 1 січня календарного року, що настає після року, коли Конвенція набирає чинності;

б) стосовно інших податків для будь-якого фінансового року, який починається 1 січня або після 1 січня календарного року, що настає після року, коли Конвенція набирає чинності.

На посвідчення чого ті, що підписалися нижче, належним чином на те вповноважені, підписали цю Конвенцію.

Учинено в м. Мехіко 23 січня 2012 року у двох примірниках українською, іспанською та англійською мовами, причому всі тексти є автентичними. У разі виникнення розбіжностей у тлумаченні перевага віддається текстові англійською мовою.

За Уряд України

(підпис)

За Уряд Мексиканських Сполучених

Штатів

(підпис)

ПРОТОКОЛ

На момент підписання Конвенції між Урядом України та Урядом Мексиканських Сполучених Штатів про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи та майно (далі - Конвенція) ті, що підписалися нижче, домовилися про такі положення, які становлять невід'ємну частину Конвенції.

Установлено, що:

1. З урахуванням статті 2 положення цієї Конвенції не застосовуються до штрафів та пені за порушення податкового законодавства Договірних Держав.
2. З урахуванням пункту 2 статті 5 термін "*постійне представництво*" також охоплює склад чи іншу споруду, які використовуються як торгова точка.
3. З урахуванням пункту 5 статті 5, якщо особа, інша, ніж агент з незалежним статусом, утримує запаси виробів чи товарів, що належать підприємству, з якого здійснюється регулярний продаж таких виробів чи товарів від імені підприємства, це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво в цій Державі стосовно будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для підприємства.
4. Стосовно запобігання зловживанню Конвенцією положення цієї Конвенції не перешкоджають Договірній Державі застосовувати свої положення стосовно контрольованих зарубіжних компаній (коли йдеться про Мексику - преференційні податкові режими).
5. Стосовно пункту 3 статті 12 установлено, що термін "роялті" охоплює платежі, що одержуються від відчуження будь-якого права або майна, які обчислюються відповідно до майбутньої невизначеної події на основі продуктивності, використання або розміщення майна.
6. Договірні Держави намагаються застосовувати положення цієї Конвенції згідно з Коментарями стосовно статей Типової конвенції про оподаткування доходу та капіталу, яка розробляється час від часу Комітетом з фіскальних справ ОЕСР таким чином, щоб положення, які містяться в Конвенції, відповідали тим, що визначені цією Типовою конвенцією.

На посвідчення чого ті, що підписалися нижче, належним чином на те вповноважені, підписали цей Протокол.

Учинено в м. Мехіко 23 січня 2012 року у двох примірниках українською, іспанською та англійською мовами, причому всі тексти є автентичними. У разі виникнення розбіжностей у тлумаченні перевага віддається текстові англійською мовою.

За Уряд України

(підпис)

За Уряд Мексиканських Сполучених

Штатів

(підпис)